

Bunga-bunga

2011 november 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Ha tényleg meg kell halnom, a parlamenti ülésteremben teszem!”

– Silvio Berlusconi a hírek szerint így búcsúzott frakciójától a tegnapi parlamenti szavazás el?tt.

Nos, a voksolás után Berlusconi életben volt, politikai halotti bizonyítványát azonban már kiállították. A 2010-es költségvetési zárszámadásról szóló szavazást ugyan az olasz kormány megnyerte, azonban parlamenti többségét elveszítette.

A sajátos matematikai mutatvány, az olasz politikai „kétszer kett? néha ötjének” magyarázata az ellenzék tartózkodásában keresend?. A baloldali oppozíció ugyanis úgy döntött, hogy féltucatnyi elveszített bizalmatlansági indítvány után most kivár. Ha a koalíció tényleg oszlóban van, azt a mostani szavazás megmutatja, s akkor majd jöhet a Berlusconi remélt bukását jelent? végkifejlet…

A zárszámadást tegnap 308-an szavazták meg, azaz nyolc kormánypárti képvisel? hátrált ki a kormány mögül. A 630 f?s olasz törvényhozásban tehát kisebbségben maradt Silvio Berlusconi. Ha csak err?l a b? fél tucat „árulóról” lenne szó, az olasz politika hetvenöt éves túlél? mágusa nyugodtan aludhatna. A Milan tulajdonosa ilyen állásból már számtalanszor fordított. Azonban most mer?ben más a helyzet, a koalíciós partner, a gazdag Északot képvisel? Umberto Bossi már végképp nem kér Berlusconiból, de saját pártjában is egyre többen nélküle képzelik el a jöv?t. Nemcsak névleg – úgy, hogy Berlusconi visszavonul, de a jobboldal „donja” marad –, hanem sehogy. Itt nem nyolc emberr?l van szó, nyolcan csak tiszteletb?l voltak. A minimális vereséggel adták meg a lehet?séget vezérüknek, hogy nagyobb „arcvesztés” nélkül távozhasson.

Silvio Berlusconi ezért csapott tegnap dühösen a leveg?be, ezért verte szemmel a kormánypártok frakcióit.

Silvio Berlusconi tegnap megkapta a már említett politikai halotti bizonyítványt. Meglehet, ennek szignálására nem ma vagy holnap kerül sor, elképzelhet?, hogy a „mester” heteket, tán hónapokat nyer, „kicselezi magát saját tizenhatosából”, a lényegen azonban ez már mit sem változtat.

Silvio Berlusconinak vége.
Mint ahogy – úgy t?nik – vége a „Második Olasz Köztársaságnak” is. Berlusconinak a kilencvenes évek közepét?l sikerült stabilitást hoznia a „perckormányok” kora után – akár ?, akár a baloldal volt hatalmon. Ez az új struktúra, az átalakult olasz politikai elit azonban nem tudott választ adni a válságra. Pontosabban volt válasz: az ország totális eladósítása. Ez nem Berlusconi b?ne, ebben az ellenzék is benne volt. Vita csak abban volt, hogy az újabb és újabb hiteleket hogyan osszák el.
Ez volt az olasz politika igazi bunga-bungája, ahol az „örömlányok” százmilliárdos cechét most Itália egészének kell állnia.

Görög válság, olasz válság – görög buli, olasz buli. A kett? együtt bedöntheti a vén Európát. Az Európai Unió, amely szigorúan vizsgálta, hogy az eldugott borsodi faluban sterilizált keszty?ben feni-e disznóöl? kését a böllér, nagyvonalúan félrenézett, amikor tagállamai eladósodtak. Ez nemcsak a brüsszeli aktatologatók sara, az unió vezet? államai gondolták úgy, hogy a pénzügyi adósságlufi bármeddig fújható. S még most is csak ment?csomagokat keresgélnek ahelyett, hogy a rendszer hibáit próbálnák megoldani. Nem veszik észre, hogy a bankok és az európai államok válsága mellett egy harmadik, politikai, ha úgy tetszik, uniós rendszerkrízis is jelen van.

Soros György mágnás, milliárdos és pénzhazafi a minap Budapesten tartott el?adást. Volt egy találó párhuzama. Eszerint az Európai Unió, az eurózóna tulajdonképpen olyan, mint a rántotta. Ha már megcsinálták, akkor abból bizony már sohasem lesz tojás, nincs visszaút. Mr. Sorosnak ebben gyaníthatóan igaza van, azonban a kérdés más szempontból is nézhet?. Ha az a bizonyos rántotta ugyan elkészült, de elszúrták, mert mondjuk eleve rossz volt a recept, vagy a sütés alatt követtek el ostoba hibákat, azt azzal nem mentjük meg, hogy újabb és újabb tojásokat törünk fel és rá, majd az egészet elborsozzuk. Az ugyanis akkor már nem ehet? – habár roppant drága és dekoratív a kell? mennyiség? színes f?szert?l. Ilyenkor vagy új rántottába kell kezdeni, vagy megfontolni, a reggel elmúltával biztos-e, hogy ez a legmegfelel?bb étel.

Aki ebben a gasztronómiai példában napi politikai áthallásokat vél felfedezni, jól teszi. Aki nem, javaslom, keressen b?szen. Mert ez az uniós tojásétel már igencsak odakozmált.
Máté T. Gyula, magyarhirlap.hu

Ajánló